Om vi väljer undermenyn plce kan vi med hjälp av laserpekaren ändra platsen i ekvatorsplanet där vi i fortsättningen vill placera våra partiklar.
Vi flyttar platsen lite närmare jorden och när vi gör det ser vi en spiral röra sig mot jorden. Samtidigt som den kommer närmare blir den mindre i diameter.

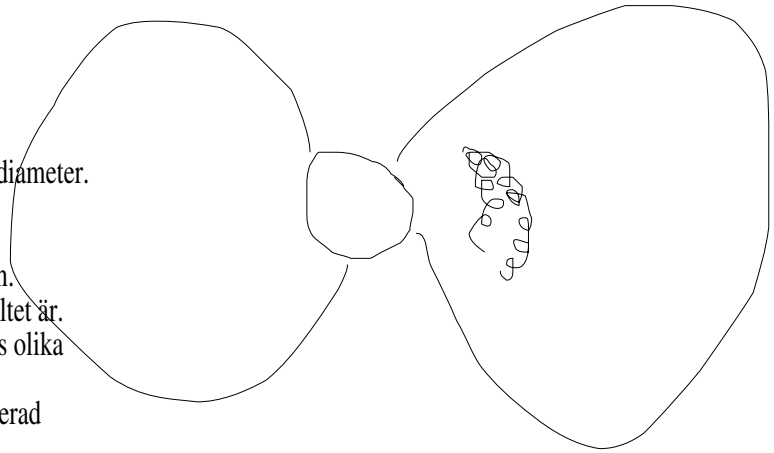

Vi väljer trac igen och ser partikeln röra sig närmare jorden med snabbare rotation. Det beror på att partikeln cirkulerar med högre vinkelhastighet ju större magnetfältet är. Dessutom kan vi nu formera långa spiraler som gör det lättare att se hur partikelns olika rörelser ser ut när den roterar, följer fältet och driver runt jorden.
De olika rörelserna har olika tidsskalor. Rotationshastigheten för en elektron placerad en jordradie ut är cirka 100.000 varv per sekund.

Tiden mellan två reflexioner längs fältlinjerna är några sekunder och omloppstiden runt jorden kan vara åtskilliga minuter.

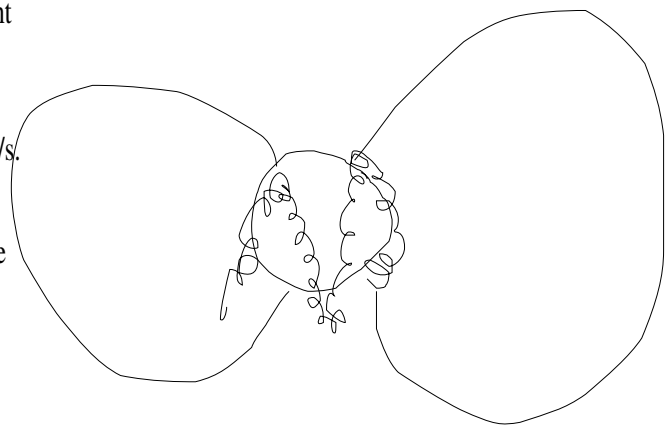

De för norrskenet intressanta elektronerna har en hastighet ungefär lika med 10.000 m/s. Om en sådan elektron är placerad en jordradie ut och rör sig ett varv tillryggalägger den en sträcka på 10 cm, vilket motsvarar en cirkel på cirka 3 cm i diameter, som på glasbilden motsvarar en sträcka på 0.000001 mm; en försvinnande liten cirkel som inte skulle illustrera mycket mer än en punkt. Partiklarnas banor som visas på glaset är således helt missvisande vad gäller storleksförhållanden.
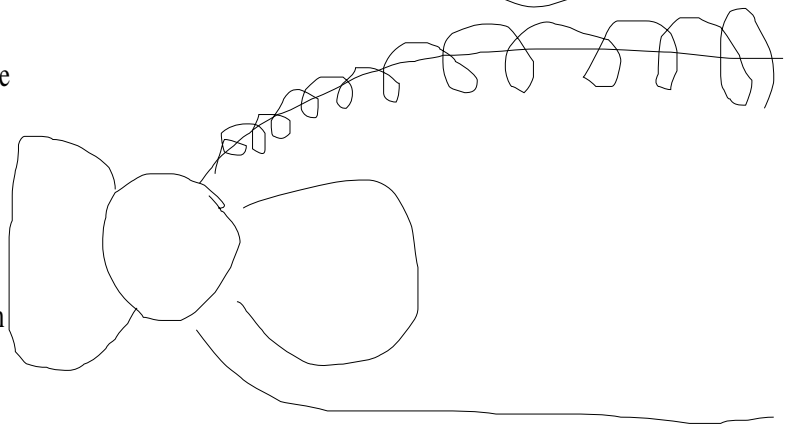
Slutsatsen av dessa experiment är att de laddade partiklarna i magnetosfären följer magnetfältlinjerna väl och kan pendla fram och tillbaka längs dem. Fältlinjerna på lägre latituder börjar och slutar på jordytan och agerar effektiva flaskor innehållande partiklar - strålningsbälten. På högre latituder går fältlinjerna ut i rymden där partiklarna kan fångas upp och åka ned mot jordytan längs linjerna. Vi får en extra energitillförsel från rymden till atmosfären kring polerna. Energin från dessa uppfångade partiklar är för låg för att orsaka norrsken. Tittar vi på linjerna en längre bit från polerna ser vi att de antingen går ut i rymden eller tillbaka till jorden igen. Tänker vi oss nu lite variationer i solvinden kan en sluten linje brytas upp eller en öppen linje slutas. De inkommande partiklarna påverkas och kan både öka och minska sin energi. ökar de sin energi kan det bli tillräckligt för att bidra till norrsken.